

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Elementa Doctrinae De Circvlis Coelestibvs, Et Primo
Motv**

Peucer, Kaspar

Vitebergae, 1576

VD16 P 1990

Nouem differentiaë aspectuum, secundum Ptolemæum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56559)

Novem differentia aspectuum, secundum Ptolemæum.

Aspectus Matutinus subso'anus, πρωινός ἀπὸ
 ἡλίου, est, quando stella Sole ex oriente simul ef-
 fertur. Triplex est.

ORTVS Matutinus subsequens ἑώα ἐπὶ ἀνα-
 τολῆ, cum post solis exortum stella confestim ori-
 tur, sed non cernitur.

ORTVS Matutinus verus, ἑώα συνανατο-
 λῆ ἀληθινῆ, quando stella cum ipso Sole eodem mo-
 mento educitur.

ORTVS Matutinus precedens ἑώα προανα-
 τολῆ, quando stella exortu suo emersitve Solem an-
 tucrit, & mane supra Horoscopum conspicitur,
 hunc ἐπιτολῶ Poëtae proprie vocant, priores duas
 species sub ortu cosmico complectuntur.

Secunda differentia. Occasus matutinus, πρωί-
 νός ἀπὸ δύσεως, quando Sole oriente stella è regione de-
 mergitur. Itidem triplex est.

MATVTINVS occasus sequens, ἑώα ἐπι-
 κατάδυσις, cum stella Sole iam euecto, confestim
 sub occasum præcipitatur.

OCCASVS Matutinus verus, ἑώα συνακα-
 τὰδυσις ἀληθινῆ, cum eodem momento, quo Sol
 prodit, stella è regione occumbit.

M 4 . Occasus

OCCASVS matutinus præcedens, ἑὸς πρὸ-
δυσίς, cum paulo ante Solis ortum, stella ex oculis
sub occasum abripitur, vt cum euauit illa, Sol con-
festim supra Horoscopum effulgeat. Has species
omnes nomine occasus Cosmici comprehendimus.

Tertia differentia. Aspectus vel ortus vespertinus
subsolanus, ὀφινθ' ἀπκλιώτης. Cum Sole oc-
cidente stella oritur. Triplex itidem.

ORTVS vespertinus sequens, ἑσπερία ἐπα-
νατολή, cum stella Sole iam demerso, ὅτ' ἀ conspe-
ctu abducto, confestim ex opposito surgit ac splen-
descit.

ORTVS vespertinus verus, ἑσπερία ἀνατολή
ἀληθινή, cum stella ipso momento, quo Sol occasum
perstringens descendit, ex aduerso eleuatur.

ORTVS vespertinus præcedens, ἑσπερία
προανατολή, cum stella paululum ante Solis de-
fluxum, Sole nouum sub occasum condito, exoriat-
tur, sed adhuc solis splendore obfuscata latet, nec
cernitur nisi eo amoto. Has tres species acronychi
ortus nomine complectimur.

Quarta differentia. Aspectus vel occasus ves-
pertinus ὀφινθ' λιψ, quando stella vna cum So-
le occasum subit. Triplex itidem.

OCCASVS vespertinus sequens, ἑσπερία
ἐπικατάδυσίς, cum stella Solem iam delapsam

ex interuallo sequitur, ut Sole iam demerso adhuc
conspici possit supra occasum, hunc κρύψις alias
græci, latini occultationem vocant.

OCCASVS vespertinus verus, ἑσπέρια συγ-
κατάδυσσις ἀληθινή, quando stella cum Sole pari-
ter defertur.

OCCASVS vespertinus præcedens, ἑσπέρια
πρόδυσσις, quando stella paululum ante Solem de-
fuit, ut Sol è vestigio consequatur.

Quinta differentia, quæ sequentium trium pri-
ma est. Aspectus Meridianus subsolanus, μεσημέ-
ριος ἀπηνιώτης, cum Sole meridianum occupan-
te, stella horoscopum conscendit, duplex est. Diur-
nus vnus ☉ non apparens, ἡμέρινος ☉, cum Sole ad
summum cœli culmen euecto, stella attollitur inter-
diu. Nocturnus ☉ apparens, νυκτέρινος, cum ad
imium cœli Sole delato, stella prodit media nocte.

Sexta differentia. Aspectus Meridianus ad So-
lem in medio cœli locatum refertur, μεσημέριος
μεσσημέριος. Duplex est, Diurnus, ἡμέρινος,
cum Soli cœli fastigium possidenti stella vel iungitur,
vel ex Diametro obijcitur, sed non apparet. No-
cturnus νυκτέρινος, cum Soli imum cœli de media
nocte occupanti, stella vel adest ibidem ☉ latet, vel in
medio cœli opponitur ☉ apparet.

Septima differentia. Meridianus occasus, με-
σημέριος

σήμερον ☉ λιφ, cum Sole meridianum adveniente
 stella occidit. Duplex est. Diurnus cum Sole culmi-
 nante occasum stella petit. Nocturnus cum eodem ad-
 imum cœli devoluto mergitur. Hic cernitur, prior
 ob Solis splendorem latet.

Octava differentia, quæ postremarum duarum
 prima est. Matutinus stelle in Meridiano situs
 ηνωτιον μεσηρανημα, cum Sole oriente stella cœli
 medium attingit. Triplex est.

εωρον επιμεσηρανημα. Cum Sole iam exorto,
 stella cœli fastigium occupat, quasi delatio stella ad
 Meridianum.

εωρον μεσηρανημα αληθινον cum eo ipso tem-
 poris puncto, quo horoscopum Sol superat, stella
 Meridianum obsidet.

εωρον προμεσηρανημα, cum priusquam Sol
 cardinem orientis euecrit, stella ad cœli culmen per-
 venit.

Nona differentia. Vespertinus stelle in meri-
 diano situs, οφινον μεσηρανημα cum Sole occi-
 dente stella Meridianum habet. Triplex est.

εωρειον επιμεσηρανημα, quando stella, Sole
 iam merso ☉ occultato, ad Meridianum defertur in-
 fra supraue terram.

εωρειον μεσηρανημα αληθινον, cum pariter
 ☉ Sol occasum condens sese, ☉ stella Meri-
 dianum

Meridianum præteruehitur imo summòue cœli loco.

Ἐπεὶ ἴσθιον προμεσθράνημα, cum stella Meridianum præterit, priusquam Sol occidit.

Has stellarum ad Solem habitudines & configurationes, situsq; in cœlo & collocationes considerare, non parum refert, cum propter alias causas, tum hanc vel maxime, quod in cardinalibus collocatas, & aliquo horum aspectuum Soli configuratas, vires effectusq; insigniter variare, & exerere atq; expromere efficacius pierunq; experimur. Loca Eclipticæ, quibus, cum ad quatuor cœli præcipuos cardines deducuntur, & singulorum aspectuum tempora, globi, sed solis loco ex tabulis aut Ephemeridibus assumpto adhibitoq; demonstrant.

De ascensionibus & descensionibus signorum Zodiaci.

PLURIMAS, & insignes habet utilitates hic locus de ascensionibus & descensionibus signorum. Nam & in tota doctrina primi mobilis præcipuus est, & in eo tractantur & explicantur cause anomalie dierum, tam artificialium quàm naturalium: Quas nosse ac considerare, cum in ciuili vita utilissimum, tum in Astronomia summè necessarium est. Neq; enim aut annua, aut mensura spacia